

Transcripciones

UNIDADE 1

Volver empezar

PISTA 1

1. PROMOCIÓN DO 87

Eva: Segues vivindo en Ferrol?

Pili: Non. Hai un par de anos que fun vivir para a aldea, no concello das Pontes; é que agora traballo na casa.

Chus: Acabo de conseguir o traballo da miña vida. En Médicos Mundi.

Tere: Que envexa! Eu levo unha chea de anos traballando no mesmo lugar e estou máis farta...

Luís: Que sabes de Xoán?

Marta: Pois está moi ben. Montou unha empresa, vendeuna por unha chea de cartos e deixou de traballar.

Luís: Ah, si? Que sorte! Non?

Inma: Sabes? Mario volveu casar.

Abel: Outra vez? Con quen?

Inma: Pois cunha rapaza de Santander moi xeitosa.

Laura: Oe, que tal o doutoramento? Termináchelo?

Belén: Non! Quen me dera! Aínda non. É que acabo de ter unha filla e xa sabes...

Laura: Ah, si? Parabéns!

Ana: Canto hai que vives en Inglaterra?

Andrés: Pois xa hai 15 anos. Ao principio, estiven vivindo en Birmingham e logo trasladeime a Londres.

Xerardo: E agora que estás a facer?

Xián: Pois sigo traballando en Chile, pero o ano que vén volvo.

PISTA 2

8. CAMBIOS

1.

● Home, que tal, xa souben que es pai!

○ Pois si, tiven un neno, Mateo.

● E que tal, como o levas?

○ Pois ben, pero é verdade iso que din de que cando tes un fillo che cambia a vida.

PISTA 3

2.

● Que che pasa que estás tan contento?

○ É que hoxe cumpro 18 anos e xa son maior de idade.

● Que ben! E que, como te sentes?

○ Pois ben. Non sei, para min é importante, suponse que de aquí en adiante podo facer todo o que quero, non?

PISTA 4

3.

● E agora que? Sesenta e cinco anos e non me deixan traballar, e eu non quero xubilarme!

○ Home, xubilarse non é tan malo. Agora vas ter moito tempo para ti.

● Si, iso é o único bo, pero cando te xubilas sénteste máis vello, non sei, máis inútil.

PISTA 5

4.

● Filipe, Filipe, prepara as maletas que marchamos para Brasil, que me deron o traballo!

○ Como? Xa?

● Que si, que acaban de mo dicir. Que contenta estou!

UNIDADE 2

Momentos especiais

PISTA 6

1. UN DÍA NA HISTORIA

1.

● E ti onde estabas o 23-F?

○ Estaba na casa, pero vas rir porque a lembranza que teño é un pouco rara. Como aínda era unha nena, o único recordo que teño é que estaba moi enfadada porque ese día suspenderon a programación infantil pola tarde e foi un aburrimiento.

● Nada máis?

○ Ah, si! Lembro tamén que meus pais andaban moi pendentes da televisión, máis do que acostumaban a esa hora. Eu desistín e fun á eira xogar con meu irmán. E ti?

● Eu, como che levo uns anos, lembro os momentos de preocupación á saída do instituto. Ese día, nada de demorar a volta á casa con calquera desculpa, volvemos decontado. E menos mal que todo quedou en nada.

PISTA 7

2.

- Un día que lembro intensamente? Pois... o 25 de xullo de 1993.
- Ah, si? E por que?
- Pois porque foi o primeiro Xacobeo do que me lembro, porque o anterior eu era moi pequeno. Ademais foi un acontecemento moi importante e un ano moi bo para min.
- Pero logo houbo máis, non?
- Si, pero ese foi especial, xa que fixen o Camiño de Santiago cuns amigos e cheguei á catedral o mesmo 25 de xullo. E estabamos cansos, pero fomos á misa do peregrino. E despois, tomamos unhas racións pola rúa do Franco e logo xa volvemos en tren. Claro... e no grupo estaba unha rapaza que dende aquel día foi a miña moza e agora é a miña muller.
- Ah! Agora entendo todo.

PISTA 8

3.

- E, para ti, cal foi o momento histórico máis emocionante que recordas?
- Para min, o día que se aprobou o Estatuto de autonomía.
- E que día foi?
- Foi o 6 de abril de 1981. Celebrámolo toda a familia xunta porque meu avó foi un galeguista histórico e, como morrera uns anos antes, todos pensamos nel e nos emocionamos moito. Reunímonos para xantar na casa de miña nai e brindamos con champaña.

- Con todo, foi un Estatuto que deixou algún descontento, non?
- Si, si, pode ser. Pero para Galicia era importante poder contar cun parlamento propio, un goberno propio. Xa che digo, foi moi emocionante.

PISTA 9

7. QUE APURO LEVEI!

B.

1.

- O outro día estaba eu na casa dunha amiga estudando e ela díxome que tiña que saír un momento, así que eu quedei e seguí estudando. Entón decateime de que tiña o armario aberto e... como son tan curiosa e ela ten unha roupa preciosa, pois púxenme a mirar o que tiña e vin uns pantalóns que me encantaron. Así que decidín probalos, e quedábanme de marabilla, e estaba tan tranquila mirándome ao espello cando de súpeto...

PISTA 10

2.

- Pois hai uns anos fun de vacacións a Brasil e estaba nun restaurante en Río de Xaneiro e estaba esfameado, tiña moitísima fame e pedín dous pratos. O camareiro díxome algo, pero eu non lle entendín e...

PISTA 11

3.
  - Pois cando eu tiña 20 anos tiña dous mozos, Carlos e Xabier, e era moi complicado porque sempre tiña que inventar un montón de historias e escusas. Un día, que era o meu aniversario, confundínme e quedei cos dous no mesmo sitio e á mesma hora. Primeiro chegou Carlos cun ramo de rosas precioso...

C. PISTA 12

1.
  - O outro día estaba eu na casa dunha amiga estudando e ela díxome que tiña que saír un momento, así que eu quedei e seguí estudando. Entón decateime de que tiña o armario aberto e... como son tan curiosa e ela ten unha roupa preciosa, pois púxenme a mirar o que tiña e vin uns pantalóns que me encantaron. Así que decidín probalos, e quedábanme de marabilla, e estaba tan tranquila mirándome ao espello cando de súpeto chegou a miña amiga e entrou amodiño, sen facer ruído, e eu cando me decatei de que estaba alí mirándome, aí que vergoña!

PISTA 13

2.
  - Pois hai uns anos fun de vacacións a Brasil e estaba nun restaurante en Río de Xaneiro e estaba esfameado, tiña moitísima fame e pedín dous pratos. O camareiro díxome algo, pero eu non lle entendín e cando chegaron os pratos había comida para catro persoas. Resulta que alí as racións son enormes e eu non puíden nin acabar o primeiro prato. O tipo moi amablemente púxome a comida nun paquete e leveina.

PISTA 14

3.
  - Pois cando eu tiña vinte anos tiña dous mozos, Carlos e Xabier, e era moi complicado porque sempre tiña que inventar un montón de historias e escusas. Un día, que era o meu aniversario, confundínme e quedei cos dous no mesmo sitio e á mesma hora. Primeiro chegou Carlos cun ramo de rosas precioso e logo chegou Xabier con outro regalo e, cando o vin, púxenme tan nerviosa, tan nerviosa que me entrou un ataque de risa e non era capaz de dicir nada. E, mentres, os dous miraban para min. Non se me ocorreu nada máis que saír correndo.

UNIDADE 3

Busque e compare

PISTA 16 7. UNHA PAUSA PARA A PUBLICIDADE

1.
  - O primeiro que notas é que os ollos se che abren, a boca ábreseche e non podes moverte. Intentas pensar noutra cousa, mirar cara a outro lado, pero non podes. Queres dicir algo e non podes. Cando por fin reaccionas, só podes dicir: perdoa, onde mercaches ese reloxo? Os reloxos Timer deteñen o tempo.

PISTA 17

2.
  - Cansado do ruído, do tráfico e da contaminación? Está cheo das multitudes e aglomeracións? Odia a falta de espazo? Busca tranquilidade? Urbanización Ceo aberto, a casa dos sonhos só para uns poucos privilexiados.

PISTA 18

3.
  - Vas á clase para principiantes porque alí es o mellor? Usas zapatos sen amallós para non ter que atalos? Prefires coller dous autobuses que camiñar 10 minutos? Se buscas sempre a máxima comodidade, necesitas un colchón Rest. O descanso máis cómodo.

PISTA 19

4.
  - En Suíza a todo o mundo lle gusta o chocolate e esquiar. A que esperas para descubri-lo? A partir deste mes, voos a Xenebra dende 50 euros. Facilair, poñémoste polas nubes.

UNIDADE 4

Mañá

PISTA 20

5. A CONSERVACIÓN DO PLANETA

planeta	perigos	plácidos	uso	carne	acá
tesouro	axiña	cor	automóbil	animal	acolá
marfil	deterioración	azul	xénero	azucres	accións
mandíbula	médico	fantástico	planeta	vexetais	tamén
crystal	veráns	ruína	auga	políticos	carné
terra	conservación	medio	túas	mans	é

PISTA 21

9. O FUTURO DE EVA

- A ver que é o que vexo para ti? Pois mira, irás vivir ao estranxeiro.
- Ao estranxeiro! E iso?
- Pois si, porque che van dar un traballo moi interesante relacionado co cine.
- Co cine? Que ben! Porque son actriz. Entón serei famosa algún día?
- Si filla, serás moi famosa e gañarás moitos cartos, vas ser moi rica.
- Ai que ben! E no amor?
- A ver, no amor, mira... coñecerás unha persoa que te vai querer moito, pero nunca casaredes.
- E logo?
- Ai, iso non cho sei, non o vexo. Pero mira, vas ter tres fillos: dous nenos e unha nena.
- E que máis? Que máis?
- Pois nada máis, non vexo nada máis.
- Vale, e entón canto lle debo?
- Pois non sei, o que ti queiras.

UNIDADE 5

Iso no se fai

PISTA 22

4. NO INSTITUTO

- Ola Lula. Que tal?
- Ola...
- Oíches, como che vai no novo instituto?
- Fatal; trátannos coma nenos pequenos.
- Ah, si? E por que o dis?
- Por moitas cousas. Para empezar, porque nos obrigan a levar uniforme... un uniforme horroroso. Ademais...
- Ben, pero iso só ata que cumpras 15 anos, non?
- Si, por sorte os maiores non teñen que levalo.
- Ben...
- E, ademais, está prohibido chegar tarde. Se chegas tarde, castigante e déixante sen descanso. Imaxina...
- Xa, xa...
- Pero é que incluso nos obrigan a ter o móbil apagado! A quen lle importa se teño o móbil conectado? Total, se o teño silenciado e non fai ningún ruído.
- Muller, pero iso é bastante comprensible...
- Non sei, estou bastante farta... é que todo son prohibicións. Prohibido isto, prohibido o outro... Nas clases de matemáticas, por exemplo, non nos deixan usar a calculadora...
- Pois creo que iso está moi ben, porque agora ninguén sabe multiplicar nin dividir...
- E tampouco nos deixan comer goma de mascar!
- Normal, non? A min moléstame moito a xente que come goma de mascar mentres fala.
- Pois a min, non. Pero, sabes que? O peor de todo é que nos obrigan a quedar a comer na escola. Iso si que é unha inxustiza total!
- Xa, xa... E que tal o inglés?
- Ben, Eduardo é moi riquiño. Déixanos consultar o dicionario ata nos exames...
- Quen é Eduardo?
- Pois... o profesor de inglés.
- E chamádeslle Eduardo? Non lle chamades "don Eduardo"?
- Non, non, a todos os profes os tratamos de ti. Aínda que eles ás veces nos tratan de vostede... cando están enfadados.

UNIDADE 6

Mensaxes

PISTA 23

2. AO TELÉFONO

A.

- Si?
- Ola, está Manolo?
- Si, son eu.
- Ai, perdoa. Son Mónica. Que tal?
- Ola Mónica! Que tal?
- Nada, chamábase para saber que fas o domingo. É que...

PISTA 24

B.

- Diga?
- Ola, quería falar con María.
- De parte de quen?
- De Xosé.
- Un momento, agora se pon.

PISTA 25

C.

- Industrias Castro, bo día.
- Bo día. Podería falar co señor Castro?
- De parte de quen, por favor?
- De parte de Antonio Rivas.
- Un momentinho, por favor.
(...)
- Señor Rivas, pásao co señor Castro.
- De acordo, moitas grazas.

PISTA 26

D.

- Dígame?
- Boa tarde. Podería falar coa señora Ribeiro?
- Síntoo, pero non está. Quere deixar algún recado?
- Si, dígalle que chamou Adela Vázquez, por favor.

PISTA 27

E.

- Dígame?
- Co señor Sousa, por favor?
- Síntoo, pero creo que se equivoca. Aquí non vive ningún señor Sousa.

- Non é o 986 567 878?
- Non, non, equívocase.
- Ah, pois perdoe.

PISTA 28

4. COMO DIS?

1.

- Ai, como se di? Mmm... é o contrario de “mentireiro”.

PISTA 29

2.

- Se lle sumas o 15% ao total, logo tes que restarlle as comisións se non son superiores ao total acordado...
- Perdoa, podes repetirmo, por favor? Non te entendín ben.

PISTA 30

3.

- Isto non está ben calculado, eh?
- Como dis?

PISTA 31

4.

- Foi unha leria. Non había ninguén, a música era moi mala e o sitio era moi cutre.
- Que? Que significa “cutre”?

PISTA 32

5.

- Que tal a fin de semana?
- Pois moi ben. Fomos a unha vila preciosa na montaña e pasámolo xenial. Alugamos un... ai, como se chama? Iso que é como unha moto pero máis grande e con catro rodas... un...

PISTA 33

6.

- Vaia, que lea se armou onte!
- Como? Perdoa, é que non te entendín ben.

PISTA 34

7.

- Ti trae algo de beber, porque nós xa traemos a comida. Pero se cres que vai faltar comida, trae algo tamén; porque igual nos quedamos curtos, vale?
- A ver, entón queres dicir que teño que traer bebida e comida, non?

PISTA 35

8.

- Esta mañá regaláronme un móbil deses, poli non sei que... Como se di?

PISTA 36

9.

- Bo día. Mire, necesito un... un... non sei exactamente como se chama. É... unha cousa que serve para unir unha porta coa parede, por exemplo, sabe?

PISTA 37

7. OLA, SON HELENA

1.

- Sí?
- Ola, Emilia, feliz aniversario!
- Ai, grazas filla por lembrarte de min! Que xa vou vella!
- Nada muller! Se estás estupenda, non te queixes.
- Mira, este sábado vou facer unha cea na casa, así que ven se queres.
- Pois vale, e a que hora?
- Podes vir a partir das nove e media.
- Vale, grazas, entón ata o sábado.

PISTA 38

2.

- Estudio de arquitectura Miguel Baltar, dígame?
- Ola bos días, está o señor Baltar?
- Non, neste momento non está. Quere deixarlle algunha mensaxe?
- Pois si, é que tiña unha cita marcada para o vindeiro luns ás 12.30, pero resulta que non vou poder ir e quería avisalo. Son Helena Míguez.
- Pois non se preocupe que xa lle paso eu o recado.
- Vale, pois moitas grazas.

PISTA 39

3.

- Diga?
- Ola papá, son Helena.
- Ola ruliña, como estás?
- Moi ben, e ti?
- Pois ben tamén, e ti que contas?
- Pois nada, é que quería ir coas miñas amigas esta fin de semana á casa da praia e precisaba as chaves.
- Ah, moi ben. Logo ides de festa?
- Non, en plan tranquilo, imos Tere, Bego, Pili e eu, relaxarnos.

- Moi ben, pois nada, pasa pola casa e xa chas dou.
- Vale, pois entón vou o venres comer e xa as recoallo.
- Moi ben, pois ata entón. E cóidate filla.

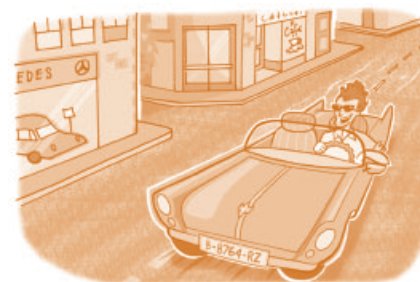
UNIDADE 7

Vai e dille...

PISTA 40

8. UNHA BROMA

- O outro día estaba tomando un café no bar que está ao lado da miña casa e o camareiro dime que teño unha chamada. Pareceume bastante raro, pero collo o teléfono e era a voz dunha moza que me di: “Temos que encontrarnos no parque, detrás da terceira árbore que hai entrando á dereita, non me falles!”.
- Oi que raro, non?
- Pois si, pero mira, picábame tanto a curiosidade que decidín ir, así que collín o descapotable vermello e fun para alá. Eu xa ía dicindo: “seguro que é unha rapaza que está namorada de min e tal, e que non se atreve a falar comigo”, xa sabes...
- Ai, claro... Como che saen mozas todos os días!
- Boh! Espera que che conto. Chego ao parque e vou ao sitio onde me dixera a moza, e vexo unha parella, unha rapaza morena e un rapaz louro. Entón sento nun banco a esperar, pero a moza non vén. Así que despois de vinte minutos marcho para a casa. E cando chego á casa atopo unha nota na porta que di: feliz día dos inocentes, a túa irmá Rosa.

UNIDADE 8

Basta xa!

PISTA 41

2. MANIFESTACIÓNS

1.

- Hoxe foi un día especialmente movido na nosa cidade. Producíronse tres manifestacións convocadas por tres colectivos diferentes. O noso reporteiro Víctor Santos foi ás tres para coñecer de cerca as reivindicacións, os porqués destas tres manifestacións.
- Efectivamente. A primeira manifestación convocáboa o Colectivo de Ocupas da cidade. Preguntámoslles a algunhas persoas que estaban alí cal era o motivo da súa protesta.
  - Só queremos ter un lugar onde vivir! A cidade está chea de casas deshabitadas. A xente cómpraas para especular e subir os prezos. Por que temos que vivir na rúa se hai casas que non usa ninguén?
  - Non somos criminais; non lle facemos ningún dano a ninguén. Ademais, cando ocupamos unha casa, normalmente coidámola e moitas veces convertémola nun centro social ou cultural... A xente ten que saber iso!

PISTA 42

2.

- A segunda manifestación que percorreu as rúas da nosa cidade estaba convocada pola asociación de inmigrantes Acollida. Estas son algunhas das opinións dos manifestantes.
- Estamos aquí para apoiar a legalización dos inmigrantes sen papeis. Pedímoslle ao Goberno que legalice a todos os que teñan unha oferta de traballo. Pensamos que todos temos dereito a unha vida mellor, a un traballo digno e a unha vivenda digna! En Galicia moita xente esqueceuse de que, non hai moito, tamén emigrabamos para buscar traballo e ter unha vida mellor. Agora, Galicia non pode pecharlle as portas a toda esa xente.

PISTA 43

3.

- O grupo Volta ao Rural convocou hoxe tamén unha manifestación no centro da cidade. Oíamos por que se manifestaba este grupo e cales eran as súas reivindicacións.
- O que quere o noso grupo é concienciar a sociedade sobre os problemas do rural. É unha mágoa que toda a riqueza do rural se estea a perder. E o máis increíble é que non se concencie nin se invista en plans de reactivación do rural, coma noutros países europeos. Temos que facernos oír porque, senón, dentro de pouco as nosas aldeas terminarán por desaparecer.

UNIDADE 9

O turista accidental

PISTA 44

3. EQUIPAXE EXTRAVIADA

- A min, unha vez perdéronme as maletas nunha viaxe.
  - Ai, si? Que rabia, non?
- Pois si... Era unha viaxe de fin de curso, da universidade. Decidíramos ir a Xapón e ben, cando chegamos, todo o mundo recolleu as súas maletas e eu, pois, esperando, esperando e nada.
  - Vaia leria!
- E dicía: “Non sei, agora sairán.” Pero non. Fun preguntar e resulta que as maletas foran noutro avión... a Cuba!
  - A Cuba?
- Si, si.

- E que fixeches?
- Ben, pois... A verdade é que non podía facer nada, de xeito que ao final fun ao hotel cos demais e a esperar. Tardaron tres días en devolvermas.
- Tres días? Que me dis!
- E claro, eu tiña toda a roupa nas maletas. Así que os primeiros días tiven que pedirles cousas ás miñas amigas. Camisetas, traxes de baño, roupa interior... de todo, sabes?
- Xa, claro. Iso ou andar espida.
- Menos mal que ao final chegou a maleta porque, filliña, como ningunha das miñas amigas ten o meu talle...
- Pois menos mal, porque ías todo o día disfrazada, non?

UNIDADE 10

Todos somos poetas

PISTA 45

2. SELECCIÓN DE POEMAS

1.

Un outono e un verán
 Discuten alporizados
 Entre eles decidirán
 Por quen serei gobernado
 Traballo de fogueteiro
 Nas verbenas dos patróns
 Que se presentan tardeiros
 Nunha ideal estación
 Teño as nubes por paisaxe,
 Lentas nubes, preguiceiras;
 Con elas vou de viaxe
 Cara ás terras estranxeiras.
 Un estoupido e máis nada.
 Cheiro a pólvora mollada

Ramiro Fonte

(1957-2008)

PISTA 46

2.

Nas Cíes descubrimos a pericia das aves
 e a medida celeste onde reside a luz
 Bañámonos nas ondas
 a compartir sulagos con dóciles palmípedas
 e cunchiñas de nacre

Era o verán

Chegaban ventos fríos do primeiro cuadrante

Os ventos tersos do Nordés

Con labios exaltados bicábasme nas tempas

E querías que fora a raíña dos mares

ou deslizabas verbas secretas nos oídos.

Luz Pozo Garza

(1922)

PISTA 47

3.

O teito é de pedra.
 De pedra son os muros
 i as tebras.
 De pedra o chan
 i as reixas.
 As portas,
 as cadeas,
 o aire,
 as fenestras,
 as olladas,
 son de pedra.
 Os corazóns dos homes
 que ao lonxe espreitan,
 feitos están
 tamén
 de pedra.
 I eu, morrendo
 nesta longa noite
 de pedra.

Celso Emilio Ferreiro

(1912-1979)

PISTA 48

4.

Xa non quero ser a gorxa amargurada da angustia.
Quero botar fóra a incerteza. A tristura lonxe do peito
e camiñar ergueita polas congostras do tempo.
Fiadeira dun meigo fío de ledicia.
Un paxaro íntimo revoa, canta dentro de min.
Pula por saír ao mundo, cobizoso de rotas,
e de acadar estrelas en colleita desvelada.
É un paxaro soterrado, en desacougo. Unha aziña agromando
cada intre na tremelante maturidade dos soños.

Pura Vázquez

(1918-2006)

